

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1124

29.09.2024 (135)

Adolf Hitler: Elskede Fører

Del 1

Innledning

Adolf Hitler var uten tvil den mest elskede lederen av alle nasjoner!

Denne kjærligheten gjorde ham så effektiv. Denne effektiviteten gjorde ham så fryktet av fienden. Denne frykten gjorde ham så utskjelt av fienden år etter år og tiår etter tiår.

Kjærlighet kan ikke beseires av hat. Sannhet kan ikke utryddes av løgn. Ærbarhet kan ikke ødelegges av nedrighet.

En dag vil tidevannet snu...

Gerhard Lauck
Oktober 1999 (110)

Hvem var Adolf Hitler?

av Michael Storm

Vår Führer Adolf Hitler var en svært begavet mann. Han oppfylte mange ekstremt krevende roller, blant annet som krigsherre, politisk leder og byggherre, for å nevne noen. Etter min mening var den mest anerkjente rollen - krigsherren - *ikke* den sanne indre mannen. Selv om han gikk til oppgaven med all sin energi, var det ikke hans indre kall. (Han nektet for eksempel å legge om økonomien til total krig før i slutten av 1943, og å innrullere tyske kvinner i krigsinnsatsen før i 1944, fordi han håpet å kunne avslutte krigen uten å måtte legge om kursen i sitt livsverk).

Han var utvilsomt en begavet politisk leder og en dynamisk statsmann, men dette var ytre roller som likevel ikke tilfredstilte hans indre. Etter vinterkrisen på østfronten ble de satt i bakgrunnen til fordel for rollen som krigsherre, som Føreren ble tvunget til å påta seg.

Adolf Hitlers indre essens, som er synlig gjennom hele hans liv, er at han er en *byggmester*. Det er dette som er formålet med årets bursdagsartikkel. I motsetning til jødemedias negative bilde av vår kjære Fører, var han historiens mest positive og konstruktive leder.

Som gutt ville han bli maler. Som ung mann tjente han til og med til livets opphold som kunstner. Men det var først da han søkte seg til universitetet i Wien at han oppdaget sitt sanne indre kall. Kunstinstituttet avslo søknaden hans, noe som knuste hjertet hans. Men de fortalte ham at fremtiden hans lå innen arkitektur, og at han burde satse på dette feltet.

I løpet av livet tegnet Adolf Hitler hus, bygninger, stadioner, broer, arbeidsområder og hele byer. Hver og en av dem bar et personlig preg av hans innerste jeg. Som rikets sjefarkitekt var det Albert Speers oppgave å omsette førerens ideer, skisser, tegninger og modeller til virkelighet. Betong-, glass- og stålkonstruksjoner skjøt opp over hele Tyskland etter hvert som Førerens drømmer tok form. Byggeprogrammet hans fortsatte fra 1933 til 1943. Men Tyskland hadde ikke nok arbeidere eller råvarer til å sette i gang en brøkdel av de planlagte prosjektene i løpet av den korte tiårsperioden.

Tysk opprustning ble satt i skyggen av byggeprogrammet frem til 1944. I 1938 brukte Frankrike alene mer enn Tyskland på opprustning. I 1939 brukte Storbritannia mer ressurser på RAF enn Hermann Göring på Luftwaffe. I 1940 hadde Frankrike dobbelt så mange moderne stridsvogner som Tyskland. Og disse

to såkalte fredselskende demokratiene var de *svakeste* i den massive allierte koalisjonen av makter som omringet Tyskland i den mest uhyrlige krigen menneskeheten har sett. Det tok likevel over seks år for dem - USA, Sovjetunionen, Storbritannia, Frankrike osv. - å overvelde lille Tyskland.

Den fysiske etableringen av autobahn, bygninger og byer hadde åpenbart svært høy prioritet for Føreren. Men selv disse gigantiske prosjektene viser ikke i tilstrekkelig grad hans indre, som var langt større.

Da Adolf Hitler meldte seg inn i det ukjente NSDAP som det syvende medlemmet, startet han en kampanje for å skape et mektig politisk maskineri som vokste fra det uvisse til den altomfattende bevegelsen vi ser i den magnetiske filmen *Viljens triumf*. Ingenting av dette hadde vært mulig uten hans indre drivkraft. Det var ingen enkel oppgave å bygge opp partimaskineriet, og formidable fiender måtte bekjempes hele veien. Etter hvert som partiets politiske arm vokste til millioner av medlemmer, opprettet Føreren en rekke grener av bevegelsen slik at hvert enkelt medlem kunne oppfylle sin personlige skjebne. De mest kjente var selvfølgelig SS, SA og *Hitlerjugend*. Men det fantes dusinvis av andre, mye større organisasjoner som støttet arbeidere, bønder, studenter osv. Deres medlemstall overgikk til og med S.A. med sine to millioner medlemmer. Førerens genialitet var så stor at så godt som alle ble inkludert i det nasjonale fellesskapet, der de fant tilfredsstillelse i det de var best til, noe som igjen forente folket som aldri før eller siden.

Ikke bare bygde Adolf Hitler opp verdenshistoriens mest omfattende politiske bevegelse - under de mest ugunstige forhold man kan tenke seg - men han skapte også Europas sterkeste økonomi. Da Føreren overtok makten 30. januar 1933, var den tyske økonomien et utbrent, ulmende vrak. Arbeidsledigheten var på over 25 %. D-marken var verdiløs. Internasjonal handel var umulig på grunn av den jødiske verdensdepresjonen og Storbritannias nektelse av å gi Tyskland adgang til verdensmarkedet. Selv en tollunion med Østerrike var forbudt på grunn av den onde Versailles-traktaten. Kort sagt, Tyskland var utarmet og omgitt av en mur av proteksjonisme fra fiendtlige nasjoner. Tyskland skulle forbli en økonomisk slave for all fremtid. For å gjøre vondt verre erklærte verdensjødedommen, med base i New York City, krig mot det nasjonalsosialistiske Tyskland. De oppfordret til en verdensomspennende økonomisk boikott av Tyskland og brukte alle sine økonomiske og politiske forbindelser over hele verden for å kvele Tyskland.

Føreren lot seg ikke skremme av den tilsynelatende håpløse oppgaven. Få timer etter at han hadde overtatt ledelsen av den styreløse staten, begynte han det herkuliske arbeidet med å bygge opp en ny nasjonaløkonomi. Med en utrolig fart

forvandlet Førerens energi den døende økonomien til en økonomi preget av vitalitet, styrke og handlekraft. Millioner av mennesker kom tilbake i arbeid. Familier kunne begynne på nytt. En ekte følelse av håp gjennomsyret alle deler av det tyske livet. I 1938 var den tyske økonomien den sterkeste i Europa. Det var til og med akutt mangel på arbeidskraft. Italienerne, polakker og franskmenn strømmet til Tyskland for å brødfø familiene sine.

Dessverre for verdensfreden var det bare det nasjonalsosialistiske Tyskland som kjempet seg fri fra verdensdepresjonens jødiske fangarmer. USA var fortsatt i dens klør 7. desember 1941, og England slapp aldri unna. Krigen førte bare til tvungen rasjonering, og etter krigen sank England tilbake i den massive depresjonen fra før krigen - uten imperiet.

Selv om disse bragdene er enorme - byggingen av byer, partiet og økonomien - er de ikke kronen på verket i Führerens liv. På 1930-tallet forsikret Adolf Hitler gjentatte ganger verdens ledere om at nasjonalsosialismen ikke var til for eksport, og satte sin politikk i kontrast til den jødiske bolsjevikinternasjonalen, som invaderte alle nasjoner på jakt etter verdenserobring for sin marxistisk-jødiske superstat. Den nasjonalsosialistiske revolusjonen var kun for Tyskland, og de degenererte plutokratiske demokratiene hadde ingenting å frykte. Men det hadde de!

Det jødiske hatet mot en gjenoppstått arisk renhet kulminerte i en verdenskrig der det nasjonalsosialistiske Tyskland sto mot de jødiske klonene. Krigen begynte som en nasjonal kamp der Tyskland kjempet for tysk overlevelse i en fiendtlig, jødisk kontrollert verden. Men etter hvert som krigen skred frem, strømmet titusener av frivillige til den nasjonalsosialistiske fanen for å kjempe ikke bare for Tyskland, men for en ny verdensorden. Målet var å skape et forent arisk Europa.

Til å begynne med var Hitler imot dette. Han ville bare at Tyskland skulle få være i fred. Men da det ble klart at krigen ikke kunne lokaliseres, utviklet synet hans seg fra å være tysk til å bli pan-arisk, europeisk! Det lille Tyskland skulle bli drivkraften i et forent arisk nasjonalsosialistisk Europa som strakte seg fra Lisboa til Moskva. Det ville bli en uslåelig supermakt og mer enn en match for det jødiske plutokratiet i USA og den jødiske bolsjevismen i Sovjetunionen.

General Leon Degrelle ledet sine Waffen S.S. Belgia-tropper på østfronten. De kjempet for Belgias plass i et pan-arisk Europa. Hitler satte stor pris på ham (og hans menn). I 1945 sa han til og med at hvis han hadde en sønn, ville han ønske at han var som Leon Degrelle!

Mot slutten av krigen hadde Føreren bygget opp en virkelig panarisk europeisk bevegelse som fikk hundretusener til ikke bare å støtte den, men også til å kjempe og utgyte blod for den, selv i rikets håpløse siste timer. Førerbunkeren i Berlin ble til det siste forsvart av utenlandske frivillige fra Waffen-SS.

Den utrolige bragden med å forene et Europa som hadde vært splittet i århundrer, var ikke bare førerens største bragd. Det er også katalysatoren som fortsetter å utvikle nasjonalsosialismen fra en utelukkende tysk bevegelse til dagens verdensomspennende, panariske fenomen. Drømmen om ekte verdensfred lever sterkt i hjertene til millioner av hvite menn over hele verden.

Adolf Hitler var den største av alle ledere. Det han har etterlatt seg, er en forestilling om verdensfred basert på den panariske nasjonalsosialismens nye verdensorden. Enkelt sagt skal alle hvite menn forenes i et arisk brorskap der vi skal dele godene fra vårt kollektive geni, vårt arbeid og vår rasemessige overlegenhet.

Den 20. april er fødselsdagen til vår kjære leder Adolf Hitler. Mens alle abonnenter, støttespillere og aktivister feirer, kan du spørre deg selv: *"Hva bør jeg gjøre for å bidra til å fullføre Førerens viktigste arbeid? Hva kan jeg gjøre for å sikre mine ariske barns overlevelse i denne stadig mer fiendtlige, ikke-hvite verdenen?"*

Til minne om vår falne leder Adolf Hitlers drøm om en forent arisk rase. - *HEIL HITLER!*

Pilegrimsreise

av Katti

"I dag virker det for meg som et skjebnens lune at skjebnen har valgt Braunau am Inn som mitt fødested. Denne lille byen ved grensen er for meg symbolet på en stor misjon.

Adolf Hitler, *MEIN KAMPF*, bind 1, kap. I.

Jeg begynte å kjenne på de tusenvis av kilometerne og de tre dagene jeg hadde tilbakelagt med fly, ferge og tog fra Chicago, da toget fra Salzburg suste gjennom et grønt landskap med sølvfargede elver som flettet sammen pepperkakelandsbyer. Svarte og grå skyer gled lavt over urfjellene og vekselvis skjulte og avslørte de forrevne fjelltoppene - et nydelig, dramatisk og stadig skiftende panorama over Øvre Østerrike. Men jeg var mer utmattet enn oppstemt og lengtet etter en varm seng på et hyggelig Gasthof.

Trettheten forsvant og adrenalinet ladet opp stoffskiftebatteriene mine da toget bremsset ned til neste stasjon med navnet "Braunau am Inn". Selv om jeg hadde planlagt å ankomme denne lille middelalderbyen i mange måneder, var det et sjokk å se stasjonsnavnet for første gang gjennom togvinduet. Jeg hadde klart det! Med ryggsekken på skuldrene gikk jeg gjennom et kaldt regnvær et par kilometer fra stasjonen til den ensomme Linzer Strasse, der jeg forhørte meg på Maybräu Gasthof. Jeg hadde flaks. Vertinnen fortalte meg at alle andre steder i Braunau og i mils omkrets var booket, ofte flere måneder i forveien. "Det forundrer meg ikke", sa jeg kryptisk, og hun smilte. "Hele verden er her denne måneden." "Hva?" Jeg gispet. "Bare vent. Du skal få se!" Og så lot hun meg være i fred og gruble over gåten sin i mitt komfortable lille avlukke.

Jeg våknet ved daggry til en morgen som fortsatt var fuktig etter gårsdagens regnskyll. Men byen var full av liv, og jeg beundret den vidunderlige, harmoniske blandingen av moderne butikker og boliger med tradisjonelle bygninger og gater fra tidligere århundrer. Jeg fortsatte til enden av Linzer Strasse, som munnet ut i en luftig markeds plass fra middelalderen. I sørenden sto Salzburger Tor, en massiv buegang som for fem hundre år siden beskyttet den opprinnelige inngangen til Braunau. På den andre siden krysser gatebroen en liten sideelv til elven Inn. Hundre og femti meter fra torget ligger en stor, hvitkalket bygning som i dag er bebodd av leieboere. Det var til denne tilsynelatende uanselige bygningen i en obskur østerriksk by jeg hadde kommet på besøk fra den andre siden av verden. For her, i huset i Salzburger Vorstadt, ble jordens største sønn født, og jeg var kommet for å feire hans hundreårsdag.

Jeg var heller ikke alene, noe jeg fikk erfare dagen etter da regulære tropper og spesialstyrker fra den østerrikske hæren brått okkuperte Braunau am Inn. Transporten over broen til den tyske grensen ble sperret av, og alle som kom inn i byen, måtte fremvise bevis på at de var bosatt i byen. Et militærhelikopter sirklet lavt over byen mens dusinvis av pansrede personellkjøretøy raste gjennom den gamle markeds plassen. I scener som minnet om Hollywoods propagandafilmer fra 1940-tallet spankulerte soldater med maskingevær rundt blant de forvirrede

landsbyboerne, og hjelmkledde skikkelser med pistolbevæpnede offiserer sto på vakt. Over hele byen hang det plakater som i klare ordelag kunngjorde at Braunau var under unntakstilstand. Alle former for offentlige demonstrasjoner var strengt forbudt fra kl. 1400 onsdag til kl. 900 fredag, het det på plakatene. Alle som snakket høyt til mer enn to personer, forsamlinger på gaten eller fortauet, utdeling av løpesedler, roping av slagord, til og med personer i "mistenkkelige klær", kunne umiddelbart bli arrestert og straffeforfulgt i henhold til Østerrikes "antinazistiske" lovgivning.

De selvtilfredse demokratiforkjemperne oppførte seg akkurat som sine egne fæle karikaturer av "totalitære fascister". Men like før deres ankomst ble byen oversvømmet av tusenvis av "fremmede" fra hele Europa og Amerika, til og med Australia, Sør-Afrika og Orienten. Stakkars lille Braunau svulmet opp med besøkende, og stemningen ble stadig tyngre av spent forventning. Det gikk rykter på alles lepper. Varulvkommandosoldater skulle visstnok heise et hakekorsflagg over Salzburg Tor ved midnatt. Jødemordere ble antatt å streife omkring i gatene om natten. Terrorister fra Milano skulle sprengre Simon Wiesenthals avbildning foran borgermesterens hjem. Den offentlige uroen ble ikke mindre da regjeringstroppene satte opp en barrikade over Salzburger Tor og sperret av den forbudte sonen i Old Vorstadt. Gjennom buegangen kunne jeg se gaten bortenfor, uhyggelig på grunn av den påtvungne tomheten.

Sent på kvelden var torget stort sett folketomt, bortsett fra soldatene på postene sine. Men alle tavernaene og restaurantene var fulle av feststemte mennesker. Like før midnatt begynte det å skje ting. På Gann Hotel, ikke langt fra Salzburger Tor med sin barrikade, bestilte noen flasker av husets beste champagne, og det ble skålet i bursdagshilsener. I Ratskeller i min egen Maybräu, ved bordet ved siden av mitt, omgitt av universitetsstudenter fra München, reiste en ung mann seg smart opp, viftet med høyrearmen i en forbudt hilsen og ropte av full hals: *"For det stortyske riket, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!"* Ingen brydde seg om ham eller hans følgesvenner.

Siden jeg var alene, ble min egen feiring en roligere affære. Jeg gikk til den tomme markedsplassen i nærheten og satte meg på en benk under den store landsbyklokken. Jeg så opp mot himmelen. Skyene som hadde dekket det meste av Sentral-Europa den siste uken, var borte, og stjernene som kunne observeres, danset ubønnhørlig inn i sine skjebnesvangre posisjoner mens den store klokka slo midnatt. Å være på dette stedet, i dette øyeblikket - det finnes ikke ord. Da det siste slaget runget ut i evigheten, trykket jeg på avspillingsknappen på den lille

kassettpilleren min. Badenweiler, favorittmarsjen hans, dunket i hodetelefonene mine.

Neste morgen var torget stappfullt av forventningsfulle mennesker. Alle så ut til å vente, vente, vente - på hva? På hvem? Det var som om han selv skulle dukke opp når som helst, kanskje stående oppreist i en stor svart Mercedes. Kanskje de forventet noe slikt. Den levende ånden, det emosjonelt håndgripelige nærværet av mannen som i førti år etter sin fysiske død påkalte verdens oppmerksomhet mot sitt fødested, ble mer intens, manifesterte seg kraftigere.

Ved middagstid dukket det på mystisk vis opp en gruppe italienske fascister midt i folkemengden. En av dem forsøkte å ta ordet, til tross for myndighetenes overveldende nærvær. *"Vi bringer en bursdagshilsen til den hvite rasens største helt! Han lever for alltid i hjertene og sinnene til sine blodsbrødre og søstre! Ingen jøde-tyranni."* - Soldatene kastet seg over ham og kameratene hans, men ikke før de fikk avfyrt en saluttløst til de lamslåtte tilskuerne. Noen i folkemengden våget å hilse tilbake. Andre jublet, og noen begynte å synge den gamle stormtroppersangen "Brüder in Zechen und Gruben", tilsynelatende en vittig referanse til italienerens korte tale om "blodsbrødre". Politiet hentet ut også disse personene for å arrestere dem, noe som er en stor belastning i denne delen av verden.

Min egen lille feiring fant sted bak dette virvaret, på Pfarrkirche-plassen ved den praktfulle katedralen St. Stefans fra 1400-tallet. Først gikk jeg ned i det nærliggende underjordiske minnesmerket for krigens døde, et offentlig epitafium med navnene på de falne fra Braunau. I midten av gulvet ligger en representant for en soldat som sover i heldedøden. På den nordlige veggen er det en æresliste over krigerne som døde ved Stalingrad. Her plasserte jeg en blomsterbukett med en liten skriftrull med teksten "Og du har ennå seiret!". Jeg klatret opp trappene fra minnesmerket og gikk over til Pfarrkirche, der jeg la en blomstrende eviggrønn krans med fotografiet hans midt på alteret og tente det øverste offertorielyset.

Mens jeg mediterte i kirkebenken, så jeg en gammel dame komme inn og gå direkte til alteret der hun la merke til kransen min med bildet av den. Selv om hun tilsynelatende var overrasket over oppdagelsen, rørte hun ikke ved den eviggrønne kransen. Andre mennesker kom til, så den med tydelig forbauselse, men lot den stå urørt.

Jeg gikk til den bakre delen av katedralen for å se den eldgamle døpefonten der barnet ble døpt, og vendte deretter tilbake til det skarpe sollyset på det overfylte torget. Disse enkle, stillferdige hendelsene kan ikke i det hele tatt formidle den

dypt rørende kvaliteten og den dype emosjonelle opplevelsen av denne Dagenes dag, uten tvil den mest inspirerende dagen i mitt liv. Frem til denne aprildagen hadde jeg i stor grad fortvilet over våre utsikter til suksess. Den umåtelige katastrofen - tapet av andre verdenskrig - virket uopprettelig. Siden den sørgelige slutten på denne katastrofen for den jordiske sivilisasjonen har bevegelsen kjempet seg fremover, falt og kjempet seg fremover igjen i en tid der ondskapens hypnotiserende krefter synes uovervinnelige.

Men den 20. april, på hundreårsdagen for hans fødsel, på hans hellige fødested, gikk det gradvis opp for meg at jeg hadde vært trangsynt når jeg hadde begrenset min vurdering av bevegelsens utvikling og fremskritt til mitt eget lille tidsrom. Hans idé er et evigvarende konsept. De historiske konsekvensene han satte i gang, er en flodbølge av hendelser som får ustoppelig fart med årene og langt inn i fremtiden. Vår bevegelse er anvendelsen av naturlovene på menneskelige anliggender, og naturen er allmektig. Den kan motarbeides midlertidig, men kreftene bygger seg bare opp i frustrasjon for til slutt å brase frem mer rasende enn noen gang før.

Den 21. april, etter at myndighetene hadde fjernet barrikadene rundt huset hans, strømmet folkemengden mot det som muslimer rundt den hellige steinen i Mekka. Jeg var blant mange fremmede, men vi følte oss plutselig i slekt med hverandre, brødre og søstre av hakekorset, og å være sammen på dette ærverdige stedet var som å komme hjem. Hans ånd omsluttet oss alle, gjorde oss til hans kamerater og fylte oss med trygghet for fremtiden. Bare det faktum at vi hadde kommet fra hele verden til dette stedet, på dette spesielle tidspunktet midt i en fiendtlig verden, var bevis nok på at ideen ennå levde." Det var som han sa i filmen "Viljens triumf" - "hjertets befaling" førte oss sammen. Vi følte en enestående stolthet i vissheten om at fremtidige generasjoner vil misunne oss som samlet oss her i dette unike øyeblikket for å tenne et bursdagslys omgitt av en enorm natt av uvitenhet og ondskap. Fra denne flammen vil det samtidig spres et fyrtårn for å opplyse våre rasefrender og en ild for å forbrenne våre etterkommeres forgiftere.

Jeg hadde kommet til Braunau am Inn for å gi ham det jeg kunne for å hedre hans minne. Men han ga meg en gave så stor som livet selv - en fornyet, urokkelig tro på vår uunngåelige, absolutte triumf. Heil Hitler! Tusen ganger Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

September 1973 20. April 2012 (2012)

Der Kampf geht weiter !

Seitdem Adolf nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder als in einem so der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Merkmale von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht nur erreicht, dass Kamer die gesamte Welt immer hell erleuchtet. Adolf Hitler ist zurück in.

Alle Nationalsozialisten sind vorerst öffentliche Völker und Raumgewinn werden behältet an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist einer wieder gewachsen, aber die Größe der beständigen Volkheit ist kein noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unermessliche Opfer an dem Adolf, der Volkstod - gegen alle weißen Völker (?) - in England, New York und Deutschland, Großbritannien und Australien.

Die "Agge" oder "Ugga", als in "Wahnsinn" oder so "Dummheit", als ein Propagandamittel innerhalb oder auf einem Schicksal wieder auf. Jede Nationalsozialisten ist seine Pflicht.

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1855 19 June 2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthefascist.com/ truth.html). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the NEW ORDER
Number 174 (197) Created 1973 April 20, 2012 (2012)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinners fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture denigration, and neo-stirring.

Whether "Agge" or "Ugga", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info